

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Bertha Péter Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Bertha Péter ügyvéd ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a dr. Szegedi Ivett ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen élettársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2010. március 18. napján kelt, 15.P.20.473/2009/19. számú közbenső ítélete ellen az alperes által 20. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 12.500,- (tizenkettőezer-ötszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy a felperes és az alperes 1982. évtől 2008. december 6. napjáig élettársi kapcsolatban éltek.

Az irányadó tényállás szerint a peres felek 1982-ben ismerkedtek meg, és ebben az évben élettársi kapcsolatot is létesítettek. Ettől kezdve az összetartozásukat kívülállók, barátaik, rokonaik felé felvállalták. 2003. évig rendszeresen közösen nyaraltak, de ezt követően is különböző baráti, családi összejöveteleken közösen vettek részt. Az alperes 1999-től 2008. májusáig szexuális kapcsolatra is kiterjedő viszonyt tartott fenn T. K.-nal, amely azonban a felperessel fennállott élettársi kapcsolatot nem érintette. Az alperes 2004-ben nagy összegű nyereményt ért el, ezt követően a felperes nevére Öko-befektetési jegyet váltott, továbbá a felperes és unokája részére egy balatoni nyaralóingatlant vásárolt, amelyet saját részére holtig tartó haszonélvezeti joggal terhelt. Ezt az ingatlant nem ajándékba vette az alperes.

A nagy összegű nyereményt követően az alperes egyre gyakrabban élt hobbijának, a motorsportnak, amely a felperest nem érdekelte, ezért a szabadidejüket rendszeresen külön töltötték, azonban az alperes 2008. december 6-i, az

életközösség megszakításának bejelentéséig az együttélést fenntartották, és a B. A. út 64. szám alatti ingatlanban - mely fele-fele arányban képezi a tulajdonukat - együtt laktak.

A közbenső ítélet ellen, részbeni megváltoztatása és annak megállapítása érdekében, hogy a peres felek közötti élettársi viszony 1982-től 2000-2001. évig állt fenn, az alperes fellebbezett.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen, a rendelkezésre álló bizonyítékokat a maguk összességében okszerűen értékelve, a felek előadásával egybevetve, helyesen állapította meg.

A felek személyes előadása mindvégig megegyezett annyiban, hogy az 1982-től 2001-ig terjedő időben a kapcsolatuk mindenben megfelelt az élettársi kapcsolat Ptk. 685/A.§-a szerinti tartalmi feltételeknek. Az alperes a személyes meghallgatása alkalmával a felperes kereseti tényállításával egyezően adta elő azt, hogy ez az élettársi kapcsolat 2008. december 6-án szakadt meg, és csak a per későbbi szakaszában nyilatkozott ettől eltérően.

Mivel az élettársi kapcsolat 2001-ig nem vitásan fennállt, annak van jelentősége, hogy ekkor, illetőleg ezt követően bekövetkeztek-e a felek együttélésében olyan lényeges változások, amelyek az élettársi jogviszony valamely - a Ptk. 685/A. §-a szerinti - lényeges tartalmi elemének hiányát eredményezték.

Ilyen változást a perben kihallgatott tanúk nem bizonyítottak. A felek továbbra is közös háztartásban éltek együtt, közöttük a gazdasági közösség változatlan pénzkezelés mellett fennmaradt. Érzelmileg távolodtak ugyan egymástól, de a szakításig az érzelmi közösség is fennállott. Erre utal az is, hogy bár az alperes éveken át szerelmi viszonyt folytatott T. K.-nal, 2008. december 6-áig nem szánta el magát a felperessel történő szakításra. Iratellenes, és az alperes eddigi perbeli nyilatkozataival is ellentétes az a fellebbezésben tett új tényállítás, hogy az alperes és T. K. közötti kapcsolat az együttélésre is kiterjedt. Ezzel szemben T. Ko. tanúvallomása azt igazolta, hogy T. K. mindvégig az anyjával és a testvérével lakott, az alperes által bérelt lakás pedig csak a szerelmi együttlétük helyszíne volt.

A felek együttélésének tartalma tehát nem változott meg 2008. végéig bizonyítottan olyan mértékben, amely az élettársi viszony kritériumainak már nem felelt meg.

A kifejtett indokokra is tekintettel helyes az elsőfokú bíróság érdemi döntése, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján - a Pp. 213.§-ának (3) bekezdése szerint közbenső ítélettel - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetni.

A felperest képviselő ügyvéd munkadíjának összegét az ítélőtábla a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) és (5) bekezdése alapján, a 4/A.§ szerint általános forgalmi adóval növelt összegben állapította meg.

P é c s, 2010. december 9.

Dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró

Pécsi Ítélőtábla
Pf.III.20.195/2012/4. szám

A Pécsi Ítélőtábla a dr. Bertha Péter ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a J&H Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Hartai Árpád ügyvéd, ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe.) alperes ellen élettársi közös vagyon megosztása iránti indított perében a Pécsi Törvényszék 2012. március 9. napján kelt 15.P.20.473/2009/71. számú ítélete ellen az alperes által 73. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyja azzal a pontosítással, hogy az alperes a b.-i 5091/A/3 hrsz. alatt felvett 25 m² területű, B., F. utca 4. fszt. 3. szám alatti üdülőegység megnevezésű ingatlan egészhez viszonyított 2/6 tulajdoni illetőségét szerezte meg.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 1.220.400 (egymillió-kettőszázhúszezer-négyszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 328.800 (háromszázhuszonnyolcezer-nyolcszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek 1982-től 2008. december 6. napjáig élettársi kapcsolatban éltek. Az élettársak együttélés alatt szerzett szerzeményi közös vagyonát képezte az együttélés megszakadásakor:

- 1., a p.-i II. kerületi belterületi 19157/7/A/10 hrsz. alatti 49 m² térmértékű üzlet megnevezésű ingatlan,
- 2., a p.-i 19157/7/A/7 hrsz. alatt felvett 19 m² területű garázsingatlan,
- 3., a p.-i 35324/4/A/8 hrsz. alatt felvett 88 m² területű üzlet megnevezésű ingatlan,
- 4., a p.-i 38672. hrsz. alatt felvett 1021 m² területű kivett lakóház udvar, gazdasági épület megnevezésű, P., B. A. utca 64. szám alatti ingatlan,
- 5., a b.-i 5091/A/3 hrsz. alatt felvett B., F. utca 4. fszt. 3. szám alatti üdülő ingatlan 2/3 része,
- 6., H. személygépkocsi,
- 7., K. motorkerékpár,
- 8., 2200 euró,
- 10., 1.400.477 forint Öko befektetési jegy,
- 11., O. Banknál vezetett lakossági folyószámla egyenlege, értékpapírszámlán lévő értékpapírok, O. részvények, O. Euró pénzüpi befektetési jegyek, külföldi befektetési jegy,
- 12., K. Bank Biztos takarékszámla pénz és értékszámla egyenlege,
- 13., R. Bank folyószámla egyenlege és értékpapírszámla egyenlege.

Megállapította, hogy a peres felek szerzeményi közös vagyonának értéke összesen 63.951.282 forint, amelyből a felperes birtokában 18.451.477 forint, az alperes birtokában 45.500.800 forint van. A felek szerzési arányát 50-50%-ban állapította meg, így a közös vagyon egy főre jutó összege 31.975.641 forint.

Az alperes nevére vásárolt ingatlanok bérbeadásából 2008. december 6-tól 2011. december 5-ig az alperes 2.050.000 forint nettó jövedelmet ért el.

A felperes a módosított kereseti kérelmében a szerzési arányokat azonos mértékben meghatározva a vagyonmérleg szerint felosztandó vagyont 70.051.282 forintban jelölte meg. Kérte, hogy a bíróság a közös vagyont akként ossza meg, hogy a vagyonmérleg 3. tétele alatti ingatlant 8.000.000 forint értékben, a 4. tétel alatti ingatlan alperes tulajdonában álló 1/2 illetőségét 6.000.000 forint értékben adja a felperes tulajdonába, az 5. tétel alatti ingatlanban fennálló 2/3 tulajdoni illetőséget adja a felperes kizárólagos tulajdonába. Kérte, hogy adja a bíróság kizárólagos tulajdonába a 10. tétel alatti 1.400.477 forint értékű Öko befektetési jegyet, valamint a már birtokában lévő 9. (helyesen 12.) tétel alatti 7.000.000 forintot, és kötelezze az alperest értékkiegyenlítés címén 1.925.164 forint megfizetésére, s ezzel egyidejűleg a vagyonmérleg 1., 2., 6., 7., 8., 11., 13. tétel alatti vagyontárgyakat, valamint a 12. tétel 7.000.000 forint feletti részét adja az alperes tulajdonába. Kérte, hogy kötelezze az alperest az üzlethelyiség bérbeadásából származó bevétel felének, 1.025.000 forintnak a megfizetésére. Kérte, hogy az életközösség megszakadása óta eltelt időben az alperes birtokában

tartott 23.950.805 forint és a felperes birtokában tartott 8.400.477 forint közötti különbözet fele összege, azaz 7.775.164 forint után 2008. december 6-tól a kifizetés napjáig törvényes késedelmi kamat megfizetésére kötelezze az alperest, kérte továbbá az alperes perköltségben való marasztalását.

Az alperes ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy kizárólag a P., B. A. utca 4. szám alatti családi ház képezi a szerzeményi közös vagyonukat, mivel a 80.000.000 forint összegű lottónyeremény az alperes különvagyonra volt. Amennyiben a lottónyeremény kapcsán a bíróság a különvagyoni jelleget nem állapítaná meg a szerzési arányt az alperes javára 21-79%-ban kérte megállapítani, arra tekintettel, hogy a K. Betéti Társaság tényleges bevétele lényegesen meghaladta a bevallott jövedelmeket és a betéti társaságban az alperes 400.000 forint összegű vagyoni betéttel rendelkezett, a felperes vagyoni betéte viszont 50.000 forint volt. Erre tekintettel a szerzeményi közös vagyont akként kérte felosztani, hogy a vagyonmérleg 1., 2., 3. tétele alatti ingatlanokat és a 4. tétel alatti ingatlanból a felperes nevén álló 1/2 tulajdoni hányadot a bíróság adja az alperes kizárólagos tulajdonába, az 5. tétel alatti ingatlant 5.000.000 forint értékben kérte a vagyonmérlegben figyelembe venni azzal, hogy az ingatlanon fennálló holtig tartó haszonélvezeti jogáról lemond, annak ellenértékét 1.500.000 forintban jelölte meg. Ezen túlmenően a vagyonmérleg 6., 7., 8., 11., 12., 13. tétel alatti összegét kérte az alperes, a 9., 10. tétel alatti összegét a felperes kizárólagos tulajdonába adni, egyúttal a felperes részére 3.859.530 forint értékkiegyenlítés megfizetését vállalta. Kérte továbbá az üzlethelyiségek és az általa használt gépjárművek után 2009-2011. évre kifizetett adók figyelembevételét az üzlethelyiségek bérbeadásából befolyt bérleti díjjal szemben.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy a felperes szerzeményi közös vagyon címén megszerezte vagyonmérleg 1., 2., és 3. tétele alatti ingatlanok alperes nevén álló 1/2 tulajdoni illetőségét. Megállapította, hogy az alperes megszerezte a vagyonmérleg 5. tétele alatti ingatlan felperes nevén álló 4/6 tulajdoni hányad 2/6 tulajdoni illetőségét.

A peres felek szerzeményi közös vagyonát akként osztotta meg, hogy a vagyonleltár 1. és 2. tétele alatt felvett ingatlanok felperes nevén álló 1/2 tulajdoni illetőségét az alperes tulajdonába adta 3.000.000, illetve 750.000 forint megváltási ár ellenében. A vagyonleltár 3. tétele alatt álló ingatlan alperes nevén álló 1/2 tulajdoni illetőségét a felperes tulajdonába adta 4.000.000 forint megváltási ár ellenében. A vagyonleltár 4. tétele alatti lakóház, udvar, gazdasági épület ingatlan felperes nevén álló 1/2 tulajdoni hányadát az alperes tulajdonába adta 6.550.000 forint megváltási ár ellenében. A vagyonleltár 5. tétele alatti ingatlan alperes 2/6-od tulajdoni illetőségét a felperes tulajdonába adta 2.500.000 forint megváltási ár ellenében, az alperes haszonélvezeti jogától mentesen. A szerzeményi közös ingóvagyonat akként osztotta meg, hogy a peres feleknek a birtokukban lévő ingóságokat adta a tulajdonukba és az alperest a felperes javára 10.575.641 forint értékkülönbözet megfizetésére kötelezte.

Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek a közös vagyon hasznosításából származó 1.025.000 forintot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és rendelkezett a perköltség viseléséről, valamint az illetékes földhivatalok megkereséséről a tulajdonjog-változás ingatlan-nyilvántartási bejegyzése iránt.

Nem találta bizonyítottnak az elsőfokú bíróság az alperes részéről a 80.306.056 forintos lottónyeremény különvagyoni jellegét, s az alperesnek azt a tényállítást sem, hogy a K. Betéti Társaság tényleges bevételei lényegesen meghaladták a betéti társaság bevallott jövedelmét. E körben az alperes által felajánlott tanúbizonyítási indítványt elutasította. Megállapította, hogy a bevallott jövedelmen túli eltitkolt jövedelmek mértékének bizonyítására a tanúvallomások nem alkalmasak, az adóalap mértékének valóságtól eltérő bevallása jogszabályba ütközik, a Ptk. 4.§ (4) bekezdése alapján az alperes jogellenes magtartására e körben nem hivatkozhat. A felek szerzésben való közreműködésének arányát ezért 50-50%-ban határozta meg. A vagyonmérleg 1-3., valamint 5., illetőleg 6-13. tétel alatti értékét a felek egyező előadása, a 4. tétel alatt ingatlan forgalmi értékét pedig a perben beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleménye alapján állapította meg. Alaptalannak találta az életközösség megszakadása óta az élettársak által birtokban tartott készpénz- és értékpapírvagyon különbsége után 2008. december 6-tól járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetése iránti keresetet, és az alperesnek az általa fizetett adóterhek beszámítására vonatkozó igényét is.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása és az alperesre kedvezőbb 20-80%-os szerzési arány megállapítását követően a felperesnek jutó vagyon értékének 16.720.256 forintban, míg az alperesnek jutó vagyon értékének 47.231.026 forintban történő meghatározása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. A fellebbezésében írt szerzési arány megállapítása esetére a szerzeményi közös vagyon megosztását akként kérte, hogy a vagyonleltár 1-4. tétele alatti ingatlanokat a bíróság az alperes kizárólagos tulajdonába adja, a 6., 7., 8., 11., 12., 13. tételesszám alatti összegeket ugyancsak az alperes kizárólagos tulajdonába adja azzal, hogy a felperes részére 3.319.779 forint értékkülönbséget megfizetését vállalta. Az 5. tételesszám alatti ingatlant alperesi haszonélvezeti jogtól mentesen, továbbá a felperes birtokában lévő 10. tételesszám alatti Öko befektetési jegyet és a 12. tételesszám alattiból 7.000.000 forintot a felperesnek kérte tulajdonba adni. A közös vagyon hasznosításából származó bevétel megosztását a 20-80%-os szerzési aránynak megfelelően 410.000 forintra kérte leszállítani.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú költségben való marasztalását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat maguk összességében és helyesen értékelve állapította meg a tényállást, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítékezése alapjául.

A fellebbezés kapcsán a másodfokú bíróságnak kizárólag a szerzési arány kérdésében kellett döntenie, az alperes fellebbezésében sem a közös vagyon tárgyait, sem azok értékét nem vitatta.

A helyes tényállásból helyes jogi következtetés levonásával állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek szerzeményi közös vagyon megszerzésében való közreműködésének aránya 50-50%-os, ettől eltérő szerzési arányt a perben az alperes nem bizonyított.

Az alperes által sem vitatottan a K. Bt. 1983. és 1999. között működött. Ebben az időszakban, ahogy a peres felek élettársi kapcsolatának teljes ideje alatt is, a peres felek között mindenre kiterjedő vagyonszövetség állott fenn. A perben az alperes semmivel nem bizonyította, hogy a K. Bt. alapításának idején az alapításhoz szükséges vagyoni hozzájárulását nem a közös vagyonból, hanem külön vagyonából finanszírozta volna. Az alperes állította ugyan, hogy ennek érdekében hitel felvétele történt részéről, erre vonatkozóan azonban a perben bizonyítékot nem szolgáltatott, mint ahogy arra sem, hogy a különvagyonából fizette volna vissza a vagyoni hozzájárulása teljesítéséhez felvett hitel összegét. Amennyiben pedig a K. Bt. bevételeiből történt a vagyoni hozzájáruláshoz felvett hitel visszafizetése, úgy az szintén a közös vagyonból történt. A betéti társaság alapítása arra az időszakra esett, amikor a peres felek teljes mértékben közösen gazdálkodtak, mind a gombatermesztés, mind a virágbolt üzemeltetése tekintetében. Az így megszerzett jövedelmekből közösen végezték ebben az időben a P., B. A. utca 64. szám alatti lakóházas ingatlan felújítását, amelynek 1/2 - 1/2-ed tulajdoni arányát az alperes sem vitatta, s közösen alapították a betéti társaságot is.

Az élettársak egymás közötti belső jogviszonyában nem a Gt. 85.§ (2) bekezdése szerint, azaz vagyoni hozzájárulásuk arányában, hanem a Ptk. 578/G.§ szerint a szerzésben való közreműködésük arányában kell elszámolni. Miután az alperes a felpereshez képest többlet- vagy különvagyoni hozzájárulást bizonyítani a perben nem tudott, ezért az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az 50-50%-os szerzési arányt, így erre tekintettel nincs jelentősége annak, hogy a közösen alapított betéti társaságnak az egyes években mennyi volt a bevallott és a ténylegesen megszerzett bevétele. Szükségtelen volt ezért az alperes által felajánlott tanúbizonyítás lefolytatása, azt az elsőfokú bíróság helyesen utasította el. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság azt is helyesen állapította meg, hogy e tanúvallomásoktól egyébként sem lett volna várható olyan eredmény amely alkalmas lett volna a betéti társaság eltírt jövedelmének évekre visszamenő bizonyítására, s a megállapított tényállástól eltérő tényállás megalapozására.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta azzal a pontosítással, hogy a szerzeményi

közös vagyon részét képező, a vagyonmérleg 5. tétele alatti ingatlan 2/3 tulajdoni illetőségének felét, azaz az egészhez viszonyított 2/6-át szerezte meg az alperes az ingatlan-nyilvántartáson kívül.

A sikertelenül fellebbező alperes perköltséget nem igényelhet és a Pp. 78.§ (1) bekezdése, valamint az Itv. 74.§ (3) bekezdése folytán irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles viselni az illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket, valamint a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, amely a felperest képviselő ügyvéd munkadíjából áll, és amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Pécs, 2013. január 15.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró